ÎN TOATE UNITĂȚILE SPORTIVE, UN CLIMAT DE MUNCĂ, ORDINE ȘI DISCIPLINĂ

SPORTUL școală a educației

Pentru majoritatea celor care frecventează lumea sportului sau au tangență cu ea, ca dealtfel și pentru cei ce o compun, acest mediu se constituie drept un mijloc eficient de a face educația fizică, cetățenească și patriotică a unei bune părți a tineretului. Și este firesc să fie așa, cunoscute fiind valențele activității sportive în această direcție, faptul că **regulile și normele morale care guvernează sportul nu sînt altceva decît transpunerea în alt plan, în altă conjunctură a principiilor morale ce definesc relațiile statornicite în societatea noastră socialistă.** Mai sînt însă — și evenimentele din ultima vreme ne-o dovedesc cu argumente convingătoare — oameni care cred că lumea sportului își are un sistem de apreciere al său, în afara cadrului moral al societății. Aceștia consideră adesea că, prin intrarea în arene — fie în postura de sportiv, fie în cea de consumator al spectacolului sportiv — normele de viață și de conduită devin oarecum facultative. Unii tineri care pătrund pe făgașul performanței — și se disting la un moment dat — cad adesea în greșeala de a considera că datoria lor față de sport și societate se oprește aici. De unde și atitudinea de desconsiderare a muncii, a efortului atît în pregătirea sportivă, cît și în aceea de formare ca oameni utili colectivității. Tratînd cu ușurință activitatea pe un plan sau altul (uneori pe ambele), acești sportivi ignorează **una din îndatoririle fiecărui cetățean — aceea de a desfășura o muncă utilă, prin care să răsplătească eforturile făcute de societate pentru a-i crea condiții optime de pregătire și de viață.** Pentru a nu mai intra în perimetrul fotbalului, ne vom opri asupra unui exemplu relatat recent de profesorul tîrgoviștean I. Stănescu, antrenor al divizionarei B de volei SARO. Datorită ivirii condițiilor pentru manifestarea unor astfel de mentalități, tînărul **Dan Oprea** s-a trezit la 18 ani fără nici un rost (fusese eliminat din școală pentru ținută necorespunzătoare), fără o meserie. Venind la SARO, conducerea secției l-a încadrat în producție, dar lui Oprea nu-i plăcea deloc munca. Și, drept urmare, a fugit la altă echipă, de unde avea să revină spășit, reluînd cursurile la seral, însă nu animat și de dorința de a munci serios. Firește, o astfel de atitudine a fost posibilă și datorită lipsei de exigență a educatorilor săi.

De asemenea, unii sportivi consideră drept facultative obligațiile față de colectivul din care fac parte, față de rigorile procesului de pregătire. Cîteva exemple ne-au dat recent scrimerii **Dan Irimiciuc, Corneliu Marin, Marin Mustață, Nicolae Iorgu, Petru Kuki, Magdalena Chezan, Iulian Bertea,** componenți ai loturilor reprezentative, care fie că se sustrag de la o pregătire temeinică și serioasă, fie că absentează de la convocări, sau — cum este cazul ultimului — pretextează că nu pot face față solicitărilor. Alții — boxerii **C. Văran** și **C. Ștefanovici,** de pildă, foști campioni ai țării — manifestă serioase scăderi datorate renunțării la muncă stăruitoare sau vieții nesportive pe care o duc; alții — cazul recent al baschetbalistei **Mariana Andreescu,** de la Rapid — refuză pur și simplu să ia parte la o competiție (Balcaniada) în care se afla în joc prestigiul sportului românesc! **Toate aceste excepții dovedesc că nu pretutindeni conducerile asociațiilor și cluburilor sportive se preocupă la nivelul cerințelor, permanent și cu atenție de educarea sportivilor în spiritul muncii, al atașamentului față de colectiv, al unei conduite exemplare, al formării lor ca oameni multilateral pregătiți. Scăderea exigenței, atitudinea pasivă și concesivă față de încălcarea normelor activității și vieții sportive, atitudine argumentată prin „indispensabilitatea" celor care comit abateri, au avut întotdeauna consecințe dintre cele mai neplăcute pentru secțiile respective care interveneau cu măsuri drastice abia după ce sportivul indisciplinat și delăsător devenea momentan inutil sau cînd își părăsea colectivul.**

Inconsecvența față de propriile măsuri (în multe cazuri se revine fără temei asupra sancțiunilor) denotă pe alocuri o activitate educativă de mîntuială, iar tinerii înclinați spre trîndăvie și viață nesportivă, spre satisfacerea unor interese personale pe seama sportului, nici nu mai iau în serios hotărîrile conducerii unităților din care fac parte. De asemenea, intervențiile acestora pe lîngă organele superioare în scopul atenuării sau anulării unor sancțiuni drepte, dictate împotriva unor sportivi constituie încă o dovadă a neînțelegerii în esență a actului educațional. Astfel de practici, precum și **manifestările violente ale unor conducători** (activiști din cluburi, antrenori etc.) **în timpul competițiilor nu pot constitui decît pilde negative pentru sportivi. În multe cazuri observăm o atitudine tolerantă vizavi de tendințele de chiul, de încălcarea normelor vieții sportive, de conduită necorespunzătoare pe teren și în afara lui.**

În același context trebuie privită și manifestarea publicului spectator față de actul sportiv. **Nu sîntem potrivnici exprimării în cadrul arenelor a simpatiei față de un sportiv sau altul, față de o echipă sau alta, dar de la această opțiune firească a consumatorului de spectacol, de la încurajarea civilizată a favoriților, pînă la insultarea și brutalizarea simpatizanților aflați de partea cealaltă este cale lungă.**

Fotbalul, dar nu numai el, ne-a furnizat exemple regretabile, atitudini care au lezat într-un mod grav nu numai legile nescrise ale ospitalității și fair-play-ului. Nu este admisibil ca spectatorii care se deplasează pentru a-și urmări și încuraja echipa favorită să fie întîmpinați altfel decît ca niște sinceri și fervenți iubitori ai sportului. **Pentru că astfel de manifestări încalcă grav atît normele sportivității cît și pe cele juridice. Iar legile noastre nu se aplică diferențiat, în funcție de conjunctura în care au fost săvîrșite infracțiunile. Iar în numele sportului nu este permis nimănui să comită abateri de la etica cetățenească, acte antisociale, fără a-și primi pedeapsa cuvenită.**

Aspectele negative pe tărîm educativ nu sînt, firește, definitorii pentru mișcarea noastră sportivă. **Caracteristic celor antrenați în activitatea de performanță, instructorilor și educatorilor lor, simpatizanților sportului, este spiritul muncii conștiincioase și permanente pentru desăvîrșirea personalității, aprecierea onestă a eforturilor depuse în pregătire, exigența față de sine și de cei din jur, sportivitatea deplină, comportarea în conformitatea cu principiile eticii și echității socialiste, atît pe terenurile de sport, cît și la locurile de muncă, în viața de familie sau în societate.** Dar, oricît de restrînse ar fi manifestările de felul celor asupra cărora ne-am oprit, ele înseamnă pete întunecate pe fondul unei activități cu țeluri educative dintre cele mai nobile. Pe o activitate care, prin definiție, trebuie să fie pură, imaculată.

La aceste țeluri de mare însemnătate socială trebuie să mediteze mai profund toți cei ce au înalta misiune de educatori.

Aurelian BREBEANU

Antrenorii au cuvîntul

LA TENIS DE MASĂ

FETELE ÎN PROGRES, DAR NIVELUL TEHNIC AL SENIORILOR CONTINUĂ SĂ ÎNGRIJOREZE

Finalele Campionatului republican individual al seniorilor, desfășurate la Cluj-Napoca în perioada 27—29 decembrie, au marcat sfîrșitul anului competițional 1976 și, totodată, mijlocul sezonului nostru internațional. Orice iubitor al tenisului de masă este tentat să aprecieze că, într-un joc sportiv cu atît de pronunțat caracter individual, finalele seniorilor să reprezinte spectacolul cel mai animat și atractiv. În realitate, însă, de mai mulți ani lucrurile nu se prezintă astfel și ne tot consolăm cu constatarea, relativ îmbucurătoare, că se ridică apreciabil calitatea întrecerilor în competițiile copiilor și juniorilor.

Campionatul divizionar pe echipe a înviorat activitatea mai multor secții din cluburi, nu în aceeași măsură și preocuparea lor pentru crearea de valori individuale în pepiniera proprie. În fața acestui tablou persistent al ultimilor ani, ce ne relevă campionatul republican de seniori? Un număr extrem de scăzut la capitolul seniori (senioare) capabili să genereze dispută firească a unei asemenea întreceri. Unde nu e dispută dispare interesul și mobilul unei propagande corespunzătoare care să atragă un public mai numeros, chiar și într-un oraș cu tradiții la nivelul Clujului-Napoca.

Aproximativ 80 de sportivi reprezintă cifra constantă a participanților la ultimele ediții. În dorința de a stimula întrecerea valorică a nivelului de joc, F.R.T.M. a mărit cu ani în urmă gradul de dificultate al obținerii categoriei I de calificare sportivă, care dă dreptul de joc direct în faza finală. Pentru toți ceilalți jucători baremul de participare e limitat la 16 fete și 16 băieți, într-un concurs premergător finalei. Este cu totul regretabilă absența la o asemenea finală individuală, indiferent care ar fi cauzele, a clubului divizionar Politehnica București, ca și a unor jucători de categoria I sau jucători activi în divizie, ca Gyöngyösi Ildiko, Nicolae Stelian, Gelu Păuna, Marius Bodea, Iancu Singeorgean ș.a. În contrast cu aceștia, se remarcă Magdalena Lessay, veterană a C.S. Arad, care a obținut la simplu-femei un meritat loc pe podium.

Sportivii secțiilor de la C.S. Arad și Progresul București s-au prezentat cel mai bine, urmați de cei de la C.S.M. Cluj-Napoca, Universitatea Craiova și Gloria Buzău. Ne referim în principal la comportarea tehnică a sportivilor, în raport cu potențialul seniorilor existenți în secții, cu jocul prestat de ei. Antrenorii Emil Prokopetz, Nicolae Angelescu, Farkas Paneth, Virgil Bălan și Emil Băcioiu merită felicitări pentru unele performanțe obținute la finala seniorilor și, în general, pe plan intern. Pentru performanțe de nivel internațional în anul 1976 ar merita felicitat numai Emil Prokopetz (C.S. Arad).

Nivelul tehnic general al campionatului de seniori continuă să ingrijoreze. În comparație cu anul 1975, concepția de joc a fetelor ni se pare îmbunătățită. Junioarele joacă mai curajos și mai ofensiv, dar nu suficient de bine. Semifinala probei de simplu-fete dintre Mihuț și Ferenczi, ambele de la C.S. Arad, ne-a plăcut, sub aspectul tehnic și al combativității. Progresul lor inspiră optimism. Pe Maria Alexandru (Progresul Buc.) cucerirea titlului republican la simplu și dublu-femei nu o mai supune de mult la eforturi deosebite. La probele amintite ea nu a pierdut nici un set! Dar longevitatea sportivă și valoarea ei constantă nu justifică decalajul dintre ea și celelalte jucătoare...

Lotul de băieți seniori s-a diluat. Cei 4 semifinaliști și-au dispus însă șansele cu multă ambiție și Gheorghe Teodor a cîștigat pe merit. Virtuozitatea și forța sa de joc nu sînt însă de natură să ne satisfacă. Cristinel Romanescu a fost singurul junior care s-a întrecut de la egal la egal cu fruntașii seniori și la dublu-mixt, împreună cu Eva Ferenczi (la 15 ani abia împliniți), a cucerit un titlu în întrecere cu cupluri superior cotate.

Orașul Cluj-Napoca s-a dovedit o gazdă ospitalieră, pe măsura tradiției și a performanțelor generate în trecut. Recentul campionat nu i-a adus satisfacțiile dorite la nivelul seniorilor, în principal datorită formei slabe a singurului senior rămas în club, fostul campion republican Șerban Doboși. Oricît de multe speranțe ne inspiră juniorii săi, existența unui singur senior de valoare și dispariția totală a senioarelor nu constituie un bilanț pe măsura aspirațiilor acestui oraș. În ciuda ultimelor constatări, interesul și prețuirea cu care organele de conducere ale C.J.E.F.S. Cluj și ale C.S.M. Cluj-Napoca au sprijinit și urmărit întrecerile, condițiile de lucru nou create și corpul de antrenori ambițios și priceput reprezintă un potențial valoros, care obligă la performanțe înalte.

Cerințele semnalate nu pot fi realizate peste noapte. Ele necesită o muncă de profunzime, cu măsuri organizatorice la nivelul secțiilor și antrenorilor, care să fie aplicate cu competență și, mai ales, perseverență. Îmbunătățirea aspectului practic al procesului de instruire trebuie să stea în centrul preocupărilor tehnicienilor, în dauna unor polemici și ambiții sterile. Numai în contextul unei năzuințe colective se poate realiza atmosfera de lucru necesară performanțelor înalte.

ELLA CONSTANTINESCU
antrenoare federală

17 ECHIPE LUPTĂ PENTRU DOUĂ LOCURI ÎN PRIMA DIVIZIE LA TENIS DE MASĂ

SF. GHEORGHE, 10 (prin telefon). Tenisul de masă continuă să fie în actualitate aici. Luni a început Campionatul de calificare pentru seniori și senioare, în vederea promovării în prima divizie de tenis de masă. Participă 6 echipe de fete și 11 echipe de băieți, repartizate astfel: fetele, o serie, vor juca în turneu, iar băieții au fost împărțiți în cinci serii. La feminin participă echipele: C.S.M. Iași, Comerțul Tg. Mureș, Progresul Lugoj, Politehnica București, Voința Singeorgiul de pădure și Școala sportivă nr. 1 București. Iată rezultate din întrecerea echipelor masculine: Ardeleana Satu Mare — Șc. sp. Odorheiu Secuiesc 9—7, I.G.A.B.F. Buc. — Celuloza Piatra Neamț 9—0, Metalul Oțelu roșu — A.S. Armata Sibiu 9—3, Oțelul Galați — Voința Bacău 9—2, Unirea Sf. Gheorghe — Proiectantul Tulcea 9—0, Voința Deva — Sănătatea Suceava 9—3.

De remarcat faptul că la acest campionat de calificare au apărut noi centre de tenis de masă. Bunăoară, la băieți: **Metalul Oțelu roșu, A.S.A. Sibiu, Proiectantul Tulcea, Sănătatea Suceava și Celuloza Piatra Neamț.**

Gh. BRIOTĂ, coresp.

CICLISMUL ÎȘI REDOBÎNDEȘTE ÎNCREDEREA ÎN FORȚELE SALE

• 25 DE RUTIERI ȘI PISTARZI PĂȘESC ÎN 1977 CU GÎNDUL LA J.O. '80
• LOTUL PENTRU CEA DE A XXX-a EDIȚIE A „CURSEI PĂCII"

Ajutat, sprijinit continuu — pentru tradiția, frumusețea și bunele sale performanțe de altădată — ciclismul s-a angajat ferm să se integreze familiei olimpice românești, să reintre în arenă în 1980. Și nu oricum, ci cu o medalie în proba de 100 km contratimp pe echipe.

Cei mai mulți cred în această idee. Există precedentul fericit al unui loc IV la campionatul mondial, există și acele performanțe repetate sub 2 h.10:00. Dar ceea ce le oferă acestora suport moral este existența unui colectiv de tehnicieni care îmbină experiența și știința cu tinerețea și dorința de afirmare, existența unui fond uman deosebit de valoros.

Se poate spune că acțiunea pornită de ciclism constituie un unicat în îndelungata sa istorie. De-a lungul întregului sezon competițional al anului 1976, tehnicienii au urmărit cu atenție și perseverență tînăra generație de rutieri. La sfîrșit a fost întocmită o listă de aproape 50 de speranțe. Convocați la București, cei 50 de candidați au fost supuși unui examen medical complex. Testului medical i s-au adăugat unul tehnic și altul de gabarit. La sfîrșit a fost alcătuită o listă de 20 de cicliști tineri, cărora li s-au adăugat 5 sportivi consacrați. Din acest lot de cicliști — rutieri și pistarzi — se vor alcătui echipele reprezentative pentru competițiile anului 1977. Iată lista sportivilor susceptibili de a îmbrăca tricourile „naționalei":

Vasile Teodor (Dinamo) — 29 de ani, 1,74 m; **Mircea Romașcanu** (Dinamo) — 23 — 1,77; **Nicolae Savu** (Dinamo) — 21 — 1,80; **Ilie Butaru** (Dinamo) — 21 — 1,74; **Nanciu Sîrbu** (Dinamo) — 19 — 1,90; **Traian Sîrbu** (Dinamo) — 19 — 1,76; **Dan Bonciu** (Dinamo) — 19 — 1,93; **Adrian Nicolae** (Dinamo) — 19 — 1,81; **Florian Vlașcu** (Dinamo) — 18 — 1,82; **Ștefan Laibner** (Dinamo) — 29 — 1,85; **Ion Cojocaru** (Steaua) — 23 — 1,81; **Eugen Dulgheru** (Steaua) — 23 — 1,72; **Andrei Antal** (Steaua) — 19 — 1,72; **Ilie Totora** (Steaua) — 20 — 1,77; **Ion Nica** (Steaua) — 20 — 1,85; **Costică Bonciu** (Steaua) — 21 — 1,87; **Ion Paraschiv** (Voința București) — 19 — 1,77; **Andrei Sipos** (Mureșul Tg. Mureș) — 18 — 1,79; **Ladislau Filip** (Voința Arad) — 19 — 1,77; **Ionel Gancea** (Voința Arad) — 18 — 1,83; **Victor Bănescu** (Hidrotehnica Constanța) — 18 — 1,80; **Vasile Chifor** (C.S.M. Cluj-Napoca) — 18 — 1,84; **Ion Radu** (Metalul Plopeni) — 18 — 1,77; **Constantin Căruțașu** (Petrolul Ploiești) — 18 — 1,82; **Ion Cernea** (Olimpia București) — 25 — 1,73.

Dintre acești alergători se va selecționa echipa participantă la cea de a XXX-a ediție a „Cursei Păcii". În principiu, pentru această mare întrecere internațională sînt vizați **Vasile Teodor, Mircea Romașcanu, Ion Cojocaru, Eugen Dulgheru, Andrei Antal, Ion Cernea** și **Ion Nica.** Un alt obiectiv este Campionatul Balcanic din 1977, care se va desfășura la București și Brașov, în luna iulie. Echipa României își propune să cîștige primul loc și să realizeze o performanță de timp promițătoare pentru evoluția sa viitoare.

Colectivul de tehnicieni (antrenor-coordonator — **Nicolae Voicu,** antrenori — **Ion Stoica** și **Ion Ardeleanu,** medic — **Mircea Răzuș**) va supraveghea — ajutat de prof. **Nicolae Oțeleanu** — modul în care atît rutierii și pistarzii experimentați, cît și cei tineri participă la îndeplinirea programului de pregătire. Din 1978, obiectivele vor fi amplificate, cuprinzînd și campionatele mondiale, cel puțin două echipe pentru proba de 100 km contratimp trebuind să corespundă exigențelor. Aceasta în ideea de a avea un lot mai mare de oameni cu talent și pregătire egală la nivel ridicat, din care să poată fi selecționată echipa reprezentativă.

Firește, nu este ușor. În primul rînd pentru că marea majoritate a tinerilor cooptați în acest lot corespund doar în ceea ce privește starea de sănătate și gabaritul, din punct de vedere al pregătirii (fizice, tehnice și tactice) fiind realmente începători. Deci, totul trebuie luat de la început, în multe cazuri chiar de la abecedarul ciclismului de performanță. O mînă de oameni entuziaști și-au luat însă sarcina să ajungă cu acești tineri pe culmile măiestriei, să facă din ei cicliști de mare performanță. În competițiile anului 1977 (și în viitor) toată „suflarea ciclistă" va trebui însă să contribuie la ridicarea mediilor orare, la creșterea combativității sportului nostru cu pedale. La cluburi, antrenorii au datoria să abdice de la mărunțele (uneori meschinele) interese individuale, pentru a servi sportul în întregimea lui, interesele majore ale reprezentării la un înalt nivel pe plan internațional.

Hristache NAUM

„CUPA ȘCOLILOR SPORTIVE" LA HOCHEI — UN SUCCES

La Ploiești s-a desfășurat în vacanța de iarnă a elevilor o interesantă competiție de hochei pentru copii: **„CUPA ȘCOLILOR SPORTIVE".** Rezultatele și clasamentul final au apărut în ziarul nostru de luni. În completarea lor, l-am rugat pe ing. **Constantin Țico,** delegatul F.R.H. la acest turneu, să ne împărtășească unele impresii privind această întrecere.

„Trebuie subliniată de la început, ne-a spus interlocutorul nostru, **utilitatea competiției, care a reunit mici hocheiști, între 12 și 15 ani, din opt orașe, cinci dintre acestea fiind dotate cu patinoare artificiale. În general, nivelul patinajului concurenților poate fi socotit satisfăcător. O remarcă specială pentru clujeni** (copii de 12—13 ani) **care au excelat la acest capitol. De asemenea, ne-a impresionat faptul că micii jucători cunosc foarte bine regulamentul de hochei, în unele cazuri chiar mai bine decît... seniorii. Experiența este pozitivă și întrecerea trebuie să devină tradițională. Aș sugera, însă, organizatorilor să limiteze vîrsta participanților pe un interval mai mic: 13—14 ani, deoarece la 15 ani copiii păsesc în categoria juniorilor. La Ploiești lupta a fost adesea inegală între formații alcătuite din copii de 12—13 ani și altele avînd jucători cu 2 ani mai mari. La această vîrstă asemenea diferențe sînt determinante.**

Victoria în turneu a revenit pe merit echipei Școlii sportive nr. 2 din Galați, centru care, în ultimii ani, se remarcă în mod deosebit pentru aportul pe care îl aduce la dezvoltarea hocheiului în rîndurile copiilor și ale tineretului. O formație valoroasă, de perspectivă, a prezentat și Liceul nr. 1 din Miercurea Ciuc. Ea a suportat însă handicapul unui meci pierdut prin „forfait", din cauza lipsei formelor de legitimare și a vizei controlului medical. Evident că finala normală a turneului trebuia să-i opună pe micii hocheiști din Galați și Miercurea Ciuc.

În încheiere aș vrea să adresez mulțumiri și felicitări organizatorilor, Ministerului Educației și Învățămîntului, care — prin Inspectoratul școlar județean Ploiești — au asigurat întrecerii un cadru ireproșabil".

LA MIERCUREA CIUC, SURPRIZELE CONTINUĂ

Etapa a 3-a a întrecerii din cadrul seriei secunde a Diviziei naționale A a fost una a surprizelor, ne transmite corespondentul nostru **V. Pașcanu.**

Astfel, în meciul Agronomia Cluj-Napoca — Avîntul Odorhei de la scorul de 0—4 studenții clujeni au reușit să întoarcă rezultatul în favoarea lor și să obțină victoria în ultimele secunde ale partidei: 6—5 (0—4, 1—0, 5—1). Au marcat **Baka, Magyari** și **Solomon,** cîte 2 pentru Agronomia, respectiv **Horvath** și **Andrei** cîte 2 și **Györgypal.**

După ce a cîștigat derbyul turului cu Sportul studențesc A.S.E., Unirea Sf. Gheorghe a pierdut surprinzător în fața formației Liceului nr. 1 din M. Ciuc. Elevii au jucat cu mult aplomb, cîștigînd pe merit: 5—4 (3—1, 1—1, 1—2). Au marcat: **Todor** (2), **Csata, Gall** și **Tamas** pentru învingători, respectiv **Osvath** (2), **Baka** și **Kedves.**

În lipsa schiurilor și a săniuței, o improvizație ca aceea din fotografie este binevenită, prilej de veselie pentru elevii care și-au petrecut vacanța la munte

Foto: N. DRAGOȘ

OZONUL BUCEGILOR, TONIFIANT PENTRU ÎNVĂȚĂTURĂ ȘI SPORT

În zilele strălucitoare ale vacanței am avut prilejul să întîlnim pe creste, prin văi și pe pantele Bucegilor îmbrăcați în valurile zăpezii, buchete de școlari de toate vîrstele, conduși de profesori, antrenori și instructori inimoși, care-i inițiau în tainele frumosului, în cuceritorul mister al muntelui, în secretele schiului. Masivul se transformase, în acele zile de vacanță, într-un „stup", de la care și spre care roiau grupuri masive de școlari-schiori, copii cu sănițe, cu schi-boburi sau pur și simplu „eroii" unor bătălii cu zăpadă. Toate cabanele au fost pline. Astfel, la Cota 2 000, 60 de elevi de la liceele „Gh. Șincai", nr. 8 și de Mecanică nr. 1 din Capitală, conduși de profesorii **Valentin Oancea** și **Maria Popescu,** au practicat intens schiul, au făcut excursii spre Piatra Arsă, Padina și Babele. Serile se încheiau prin jocuri de cabană, cei mai îndemînateci fiind răsplătiți cu diplome și ciocolată. Aceleași premii au fost distribuite celor mai buni schiori și concurenți la sănițe.

La Virful cu Dor, am întîlnit — în urmă cu cîteva zile — 46 dintre cei mai buni înotători ai țării, aflați într-o tabără de vacanță, de pregătire. Ei alternau schiul, sănițușul cu pregătirea specifică — înotul — în frumosul bazin din incinta hotelului sinăian Montana. I-am urmărit deseori pe **Anca Micläuș, Carmen Bunaciu, Daniela Georgescu, Ilarion Svetz, Adrian Horvat** și pe alții („dirijați" de antrenorii **Tiberiu Munteanu, Cristina Șoptereanu, Dan Ionescu** și **Ștefan Ionescu**) și putem spune cu mîna pe inimă că pe schiuri manifestau aceeași îndemînare ca în apă.

La Cota 1 500, 67 de elevi ai Liceului „Ion Neculce", îndrumați de profesorii **Radu Tunaru, Justin Popescu** și **Alexandru Grigore,** au făcut practică în tehnica schiului. La Piatra Arsă, 200 de elevi ai liceelor „Gh. Lazăr", nr. 11 și de la Casa pionierilor din București au schiat pe „piciorul" Babelor sau au deslușit tainele alunecării cu schiurile de fond pe platoul din jurul cabanei.

În zilele vacanței, toate cabanele deveniseră „grădinițe" și școli în care s-a silabisit „buchea" muntelui și a schiului într-o joacă prelungă, care a oțelit trupul și a desfătat sufletul, pregătindu-i pe elevii-sportivi să parcurgă trimestrul al doilea al anului școlar cu vioiciune, cu dorința permanentă de a învăța cît mai bine.

Mihai BĂRĂ

CEI MAI BUNI SPORTIVI ROMÂNI AI ANULUI 1976

STABILIȚI DE FEDERAȚIILE DE SPECIALITATE

AUTOMOBILISM

1. ȘTEFAN IANCOVICI (Dacia Pitești), 2. Eugeniu Ionescu-Cristea (IOB Balș), 3. Vasile Szabo (IOB Balș), 4. Petre Vezeanu (Dacia Pitești), 5. Doru Gîndu (IOB Balș), 6. Ludovic Balint (CSU Brașov), 7. Neculai Mihăilescu (ACR București), 8. Mircea Chicin și Cornel Tit (ITA Timișoara), 9. Marin Dumitrescu (ACR București), 10. Ștefan Vasile (IOB Balș).

AVIAȚIE SPORTIVĂ

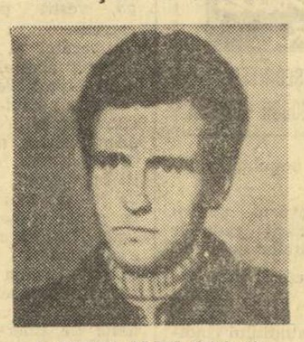

1. MIHAI ALBU (Ploiești) — zbor cu motor; 2. Cezar Rusu (Brașov) — zbor cu motor; 3. Gheorghe Uță (București) — zbor cu motor; 4. Ilie Neagu (București) — parașutism; 5. Ion Bucurescu (Ploiești) — parașutism; 6. Eva Lutsch (Cluj) — parașutism; 7. Romeo Vlădescu (Brașov) — planorism; 8. Boris Grabcev (București) — planorism; 9. Elena Cotovanu (Brașov) — planorism; 10. Virgil Dumitrescu (București) — parașutism de turn.

KARTING

1. GHEORGHE UDREA (CSU Brașov), 2. Constantin Nedelcu (CSU Brașov), 3. Alexandru Anca (Măgura Cisnădie), 4. Teodor Birle (Cutezătorii Arad), 5. Gheorghe Stanciu (Calculatorul București), 6. Nicolae Trifu (Motor IRA Cluj-Napoca), 7. Emil Cironeanu (Calculatorul București), 8. Constantin Pușcaș (Cibinium Sibiu), 9. Stelian Bot (CSU Brașov), 10. Marcel Natanail (Cibinium Sibiu).

ORIENTARE SPORTIVĂ

1. ALEXANDRU FEY (Voința Cluj-Napoca), 2. Gheorghe Horwaty (Voința Cluj-Napoca), 3. Eva Szantay (Voința Cluj-Napoca), 4. Paula Chiurlea (ITB București), 5. Mircea Ticleanu (Dacia București), 6. Ildiko Horwaty (Voința Cluj-Napoca), 7. Lucian Gălateanu (Universitatea București), 8. Ion Gheuca (Universitatea București), 9. Marin Dumitru (Voința Craiova), 10. Tiberiu Konreich (Voința Cluj-Napoca).

VOLEI

1. CORNELIU OROS, 2. Victoria Banciu, 3. Laurențiu Dumănoiu, 4. Mircea Tutovan, 5. Gabriel Udișteanu, 6. Irina Petculeț (toți de la Dinamo București), 7. Sorin Macavei (Steaua), 8. Liliana Pașca (Universitatea Craiova), 9. Petre Ionescu (Steaua), 10. Carolina Nan (Penicilina Iași).

YACHTING

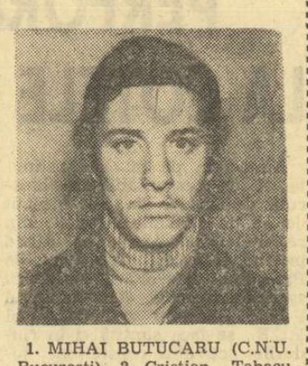

1. MIHAI BUTUCARU (C.N.U. București), 2. Cristian Tabacu (C.N.U. București), 3. Petre Purcea, 4—5. Alexandru Ion, Florian Panaitescu (toți de la Știința Constanța), 6. Gheorghe Nicolacioiu (Electrica Constanța), 7—8. Mircea Carp, Adrian Arend (ambii de la C.N.U. București), 9—10. Daniel Radu, Sandu Tudor (ambii de la Știința Constanța).